

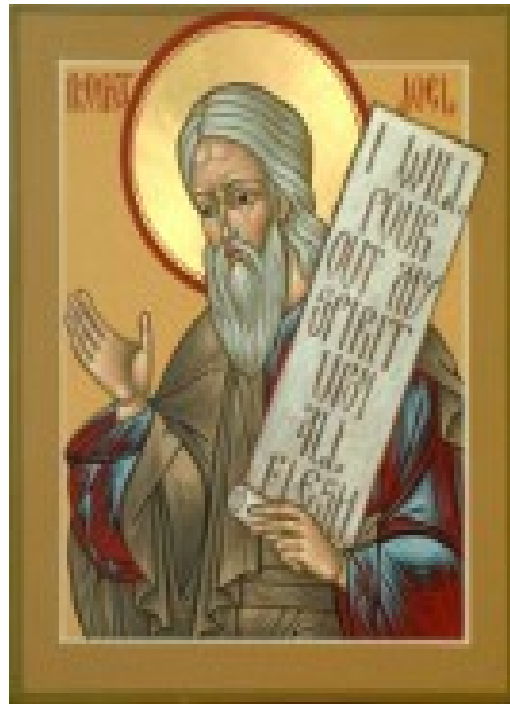
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Двадцят-перша Неділя після
П'ятидесятниці (+ Святий Пророк
Йоїл)**

**Twenty-First Sunday after Pentecost
(+Holy Prophet Joel)**

**Vingt-et-unième dimanche après la
Pentecôte (+Saint Prophète Joël)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

ВІН ТУТ ТІШИТЬСЯ А ТИ МУЧИШСЯ

«Я розп'ятий з Христом. І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе.» (Гал 2:19-20).

Двадцят-перша Неділя після П'ятидесятниці (+ Святий Пророк Йоїл)

У день 21-го березня 1915-го р. появилсь рій сарани над Єрусалимом, який заблокував сонце і раввинський суд, заповів день Посту й Молитви. У 1875-му р. подібний рій покрив, як вирахували, 510,000 квадратних кілометрів в західній частині Сполучених Штатів. Святий Пророк Йоїл, якого ми поминаємо на календарі нерухомих свят 1-го листопада за григоріанським календарем (це ж 19-го жовтня за юліанським), пророче прокоментував нашествя такого рою сарани, яке мало місце за його життя (як правило, вважають, що це було перд 800-им р. до Різдва Христового). Він сприйняв його, подібно як і рабини Єрусалима в 1915-му році, як покарання від Бога за невірність з боку свого народу, і закликав, як і вони, до Посту і щирого покаяння: «[Д]ерить своє серце, а не свою одіж, і наверністься до Господа, вашого Бога, бо ласкавий Він та милосердний, довготерпеливий та многомилостивий, і жалкує за зло!» (Йоїла 2:13).

І, в вірі, що його народ буде дійсно каятися і навернеться до Бога, а, особливо, в радісній впевненості в милості і співчутливостю люблячого Отця Небесного, Йоїл також провіщав великі благословення, які набагато перевищать муки: «Не бійся ти, земле, а тішся й радій, бо велике Господь учинив!» (2:21). І, піднявши духовні очі, натхненний Божественним Духом, повище ситуації його народу в Юдеї в його ж часі й просторі, він пророкував взнеслі благословіння *всьому людству*: «І буде потому, виллю Я Духа Свого *на кожне тіло* (моє підкреслення), і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння» (2:28). Святий Петро, провідник Апостолів, привів Пророцтво Йоїла у своїй проповіді в день П'ятидесятниці, яка привела 5000 людей прийти до Христа в той славний день народження Церкви (Дії 2:17).

Відповідає цьому Пророцтву, яке сповнилося у той день П'ятидесятниці цей радісний - і таємничий - вірш в Книзі цього Пророка, який є другим із Дванадцяти менших Пророків Старого Завіту: «[Р]адійте та тіштеся Господом, Богом своїм, бо вам їжі Він дасть на спасіння, і найперше зішле вам дощу, дощу раннього й пізнього»(2:23). Таємничість полягає в тому, що на івриті «дощу раннього» дуже часто перекладається як «Учителя праведності». І, звичайно, цей Учитель ототожнюється з Месією, Божим Посланцем, Котрого послідовники юдаїзму (і навіть ісламу) ще чекають, тоді як Християни радісно проголошують, що Він – Сам Ісус з Назарету, Який *уже прийшов* і прийде й удруге.

Та Учитель цей може бути й Інший. Святий Пророк Єремія передає таке Слово від Господа: « І більше не будуть навчати вони один одного, і брат свого брата, говорячи: Пізнайте Господа! Бо всі будуть знати Мене, від малого їхнього й аж до великого їхнього, каже Господь, бо їхню провину прощу, і не буду вже згадувати їм гріха!» (31:34). Святий Пророк Єзекиїл вторить йому: " І Духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати» (36:27).

Немає тут жодного протиріччя. Це ж той благословенний Дощ, що падає на благодатний ґрунт, який переконуює Сім'я, зігріте оживляющим Богом даним Сонцем, рости й плодоносити. Це Учитель праведності, Дух Святий, Який сходить жити в серцях усіх, які входять у спілкування з Богом через самопожертву Ісуса, Який скуштував смерть за всіх і переміг смерть Своєю смертю, Що робить так, щоб Сім'я, Слово Боже, росло в наших серцях, нашій пам'яті, і наші душі, щоб принести багатий урожай добрих слів і добрих діл.

Ті, що старанно шукають Його й приймають Його з радістю здобувають на останку – *а навіть тут і зараз* - благословенний спочинок і чудовий спокій, незважаючи на всі біди й страждання, яких можуть вони проходити в цьому світі, як це було з жебраком Лазарем, про якого ми читаємо в Євангелії в неділю, 2 листопада 2014 р. (Луки 16:19-31). Ті, що, не зважаючи на всі перестороги, просто шукають мирської слави і багатства підготовляють себе мимо волі, почути слова, звернені до духовно бідної хоча й у світі багатой, людини чия земна благодать не спонукала його благословляти інших, і навіть ім'я його не подає Євангелія (не так у випадку з жебрака): "Тепер він тут

тішитися, а ти мучишся".

Який страх може завдати сарана або будь-яке інше земне нещастя тому, хто може сказати, разом зі Св. Павлом у сьогоднішньому Апостолі (Гал. 2: 16-20): «Я розп'ятий з Христом. І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе»? Всі випробування, всі страждання просто, як та сарана, яку Бог дозволив вражати землю та її народ, *не для того, щоб зруйнувати*, а щоб пробудити і спонукати їх повернутися до Єдиного, Хто чекає, щоб вилити на них благословення знати Його і вчитись від Нього, і цим знаходити вічне сповнення свого призначення у безмірно багатому житті, для якого він і створив нас.

HE IS COMFORTED AND YOU ARE TORMENTED

"I have been crucified with Christ; it is no longer I who live, but Christ lives in me; and the life which I now live in the flesh I live by faith in the Son of God, Who loved me and gave Himself for me"
(Galatians 2:20).

Twenty-First Sunday after Pentecost (+Holy Prophet Joel)

On March 21, 1915, there was a swarm of locusts over Jerusalem which blocked out the sun and the Rabbinic Court called for a day of fasting and prayer. In 1875, a similar swarm was calculated to have covered 510,000 square kilometers in the Western United States. The Holy Prophet Joel, whom we remember on the calendar of immobile feasts on November 1 on the Gregorian calendar (corresponds to October 19 on the Julian), commented prophetically on such a locust swarm, which came about during his lifetime (usually considered to have preceded 800 B.C.). He saw it, as did the Rabbis of Jerusalem in 1915, as a chastisement from God for unfaithfulness on the part of His people and called, as did they, for fasting and heart-felt penitence: "[R]end your heart, and not your garments;/ Return to the LORD your God,/ For

IL EST ICI CONSOLÉ, ET TOI TU SOUFFRES

«J'ai été crucifié avec Christ; et si je vis, ce n'est plus moi qui vis, c'est Christ Qui vit en moi; si je vis maintenant dans la chair, je vis dans la foi au Fils de Dieu, Qui m'a aimé et Qui s'est livré Lui-même pour moi.»
(Galates 2:20).

Vingt-et-unième dimanche après la Pentecôte (+Saint Prophète Joël)

Le 21 mars 1915, il y avait une nuée de sauterelles sur Jérusalem qui a bloqué le soleil et la Cour rabbinique a appelé à une journée de jeûne et de prière. En 1875, un essaim similaire a été calculé d'avoir couvert 510,000 kilomètres carrés dans l'ouest des États-Unis. Le Saint Prophète Joël, dont nous nous souvenons sur le calendrier des fêtes immobiles le 1er novembre sur le calendrier grégorien (correspond à 19 octobre sur le julien), a déclaré prophétiquement sur un tel essaim de sauterelles qu'il a vu au cours de sa vie (généralement considéré comme ayant précédé 800 avant Jésus Christ). Il l'a aperçu, de même que les rabbins de Jérusalem en 1915, comme un châtiment de Dieu pour l'infidélité de la part de son peuple et a appelé, tout comme eux, au jeûne et la pénitence sincère: «Déchirez vos cœurs et non vos vêtements, Et revenez à l'Éternel,

He is gracious and merciful,/ Slow to anger, and of great kindness;/ And He relents from doing harm.” (Joel 2:13).

And, believing that his people would indeed repent and turn to God, and, especially, in joyful confidence in the mercy and compassionate of a loving Heavenly Father, Joel also prophesied great blessings which would far surpass the chastisement: “Fear not, O land;/ Be glad and rejoice,/ For the LORD has done marvelous things!” (2:21). And, raising his spiritual eyes, inspired by the Divine Spirit, from the situation of his people in Judah in his time and space, he prophesied a transcendent blessing upon *all* mankind: “And it shall come to pass afterward/ That I will pour out My Spirit on *all flesh* (my emphasis);/ Your sons and your daughters shall prophesy,/ Your old men shall dream dreams,/ Your young men shall see visions” (2:28). St. Peter, the leader of the Apostles, cited Joel’s prophesy in his sermon at Pentecost which led 5000 people to come to Christ on that glorious Birth-day of the Church (Acts 2:17).

Relevant to this prophecy which was fulfilled on that day of Pentecost is this joyful – and mysterious - verse in the Book of this Prophet, who is the second of the Twelve Minor Prophets of the Old Testament: “Be glad then, you children of Zion,/ And rejoice in the LORD your God;/ For He has given you the former rain faithfully” (2:23). The mystery lies in that the Hebrew for “former rain” is very often translated as “the Teacher of righteousness”. And, of course, this Teacher is identified with the Messiah, God’s Divine Messenger, Whom followers of Judaism (and even Islam) still await, while Christians joyfully proclaim to be Jesus of Nazareth Himself, Who has *already come* and shall again.

The Teacher may be Another as well. The Holy Prophet Jeremiah gives this Word of the Lord: “No more shall every man teach his neighbor,

vosre Dieu; Car Il est compatissant et miséricordieux, Lent à la colère et riche en bonté, Et Il se repent des maux qu’Il envoie.» (Joël 2:13).

Et, croyant que son peuple en effet se repentiront et se tourneront vers Dieu, et, en particulier, dans une joyeuse confiance dans la miséricorde et la compassion de notre Père céleste aimant, Joël a aussi prophétisé de grandes bénédictions qui dépassent de loin le châtement: «Terre, ne crains pas, suis dans l’allégresse et réjouis-toi, car l’Éternel fait de grandes choses!» (2:21). Et, levant les yeux spirituels, inspirés par l’Esprit divin, de la situation de son peuple en Juda dans son temps et dans l’espace, il a prophétisé une bénédiction suprême sur *toute l’humanité*: «Après cela, Je répandrai Mon Esprit sur *toute chair* (mon accentuation); Vos fils et vos filles prophétiseront, Vos vieillards auront des songes, et vos jeunes gens des visions.» (2:28). Saint Pierre, le chef des Apôtres, a cité cette prophétie de Joël dans son sermon à la Pentecôte qui a amené 5000 gens à venir au Christ pendant ce glorieux jour de naissance de l’Église (Actes 2:17).

Approprié à cette prophétie, qui a été accompli à ce jour de la Pentecôte, est ce joyeux - et mystérieux - verset dans le Livre de ce Prophète, qui est le deuxième des douze Prophètes mineurs de l’Ancien Testament: «Et vous, enfants de Sion, soyez dans l’allégresse et réjouissez-vous en l’Éternel, votre Dieu, car Il vous donnera la pluie en son temps, Il vous enverra la pluie de la première et de l’arrière-saison, comme autrefois» (2:23). Le mystère réside en ce que l’hébreu pour «la pluie de la première... saison» est très souvent traduit par «le Maître de justice». Et, bien sûr, ce Maître est identifié avec le Messie, Messenger divin de Dieu, Qui les adeptes du judaïsme (et même l’islam) attendent toujours, tandis que les Chrétiens proclament joyeusement que c’est Jésus de Nazareth Lui-même, Qui *est déjà venu* et doit venir à nouveau.

Le Maître peut être aussi un Autre. Le Saint Prophète Jérémie donne cette Parole du Seigneur: «Celui-ci n’enseignera plus son

and every man his brother, saying, 'Know the LORD,' for they all shall know Me, from the least of them to the greatest of them, says the LORD. For I will forgive their iniquity, and their sin I will remember no more" (31:34). The Holy Prophet Ezekiel echoes him: "I will put My Spirit within you and cause you to walk in My statutes, and you will keep My judgments and do them" (36:27).

There is no contradiction here. It is the blessed Rain falling on the fertile ground which persuades the Seed, warmed by the life-giving God-given Sun, to grow and produce fruit. It is the Teacher of righteousness, the Holy Spirit, Who comes to dwell in the hearts of all who enter into communion with God through the self-offering of Jesus, Who tasted death for all and overcame death by His death, Who makes the Seed, the Word of God, grow in our hearts, our minds, and our souls, to produce a rich harvest of good words and good works.

Those who seek Him diligently and receive Him gladly do, ultimately – and *even here and now*, find blessed rest and glorious peace, notwithstanding all the troubles and sufferings they may pass through in this world, as was the case with the beggar Lazarus, of whom we read in the Gospel on Sunday, November 2, 2014 (Luke 16:19-31). Those who, instead, heedlessly, simply pursue worldly glory and treasures prepare themselves inadvertently to hear the words addressed to the spiritually impoverished, although worldly rich, man whose earthly blessings did not prompt him to bless others, and whose very name is not given in the Gospel (not so in the case of the beggar): "Now he is comforted and you are tormented".

What fear can locusts or any other earthly trouble hold for the one who can say, together with St. Paul in today's Epistle reading (Galatians 2:16-20): "I have been crucified with Christ; it is no longer I who live, but Christ lives

prochain, ni celui-là son frère, en disant: Connaissez l'Éternel! Car tous Me connaîtront, depuis le plus petit jusqu'au plus grand, dit l'Éternel; Car Je pardonnerai leur iniquité, et Je ne Me souviendrai plus de leur péché» (31:34). Le Saint Prophète Ézéchiél lui fait écho: «Je mettrai Mon Esprit en vous, et Je ferai en sorte que vous suiviez Mes ordonnances, et que vous observiez et pratiquiez Mes lois» (36:27).

Il n'y a pas de contradiction. Il est la Pluie bénie tombant sur le sol fertile qui persuade la Semence, réchauffé par le vivifiant Soleil donné par Dieu, à croître et à produire des fruits. Il est le Maître de justice, l'Esprit Saint, Qui vient habiter dans le cœur de tous ceux qui entrent en communion avec Dieu par le don de Soi-même de Jésus, Qui a goûté la mort pour tous et a vaincu la mort par Sa mort, Qui fait la Semence, la Parole de Dieu, a croître dans nos cœurs, nos esprits et nos âmes, pour produire une riche moisson de bonnes paroles et de bonnes œuvres.

Ceux qui Le cherchent avec diligence et Lui reçoivent avec la joie, en fin de compte - *et même ici et maintenant* - trouveront le repos béni et la paix glorieuse, malgré toutes les difficultés et les souffrances par lesquelles ils peuvent passer à travers dans ce monde, comme ce fut le cas avec le mendiant Lazare, de qui nous lisons dans l'Évangile le dimanche 2 novembre 2014 (Luc 16:19-31). Ceux qui, au contraire, avec insouciance, poursuivent tout simplement la gloire et les trésors du monde se préparent, par inadvertance, à entendre les paroles adressées au spirituellement pauvre, mais riche au monde, l'homme dont ses bénédictions terrestres ne lui pousseraient à bénir les autres, et dont le nom même n'est même donné dans l'Évangile (pas dans le cas du mendiant): «Maintenant, il est ici consolé, et toi tu souffres».

Qu'est-ce que la peur des sauterelles ou de toute autre difficulté terrestre peuvent tenir pour celui qui peut dire avec Saint Paul dans l'Épître d'aujourd'hui (Galates 2:16-20): «J'ai été crucifié avec Christ; et si je vis, ce n'est plus moi qui vis, c'est Christ Qui vit en moi; si

in me; and the life which I now live in the flesh I live by faith in the Son of God, Who loved me and gave Himself for me”? All trials, all suffering are simply as those locusts which God permitted to smite the land and its people, *not to destroy* but rather to awaken them and prompt them to turn to the One, Who waits to shower them with the blessing of knowing and being taught by Him and so finding everlasting fulfilment in the overflowing richness of the life for which He has created us.

je vis maintenant dans la chair, je vis dans la foi au Fils de Dieu, Qui m'a aimé et Qui s'est livré Lui-même pour moi.» ? Toutes les épreuves, toutes les souffrances sont tout simplement comme les sauterelles qui Dieu a permis de frapper la terre et ses habitants, *ne pas pour détruire*, mais plutôt de les réveiller et les inciter à se tourner vers Celui, Qui attend de les combler avec la bénédiction de Lui connaître et d'être instruits par Lui et alors de trouver l'accomplissement éternel de la richesse débordante de la vie pour laquelle Il nous a créés.